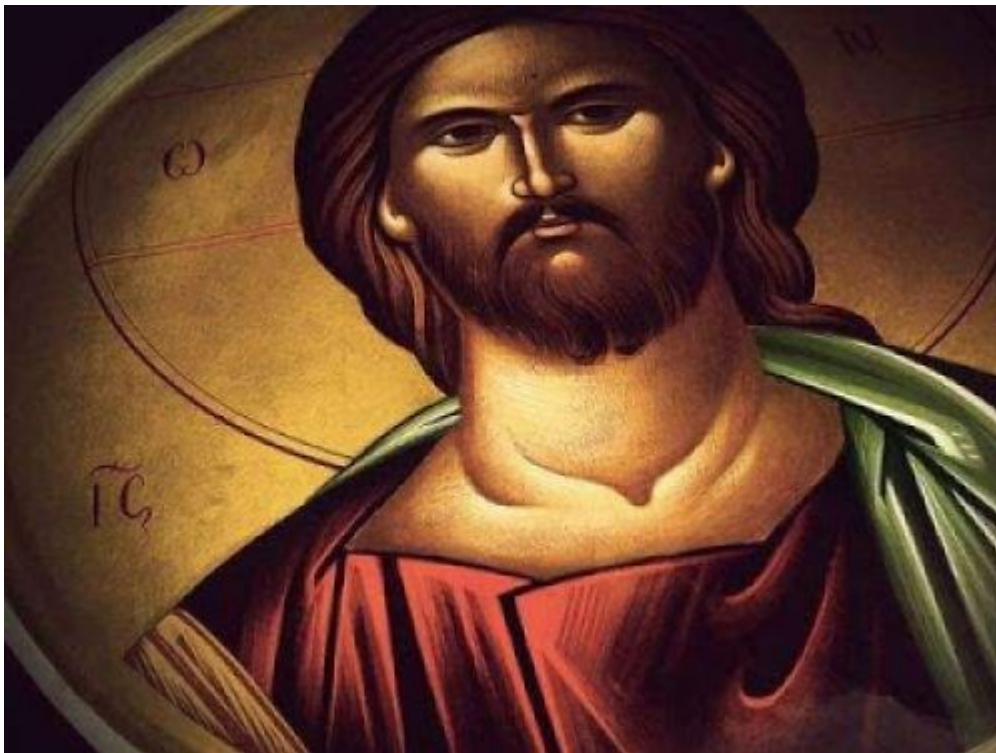
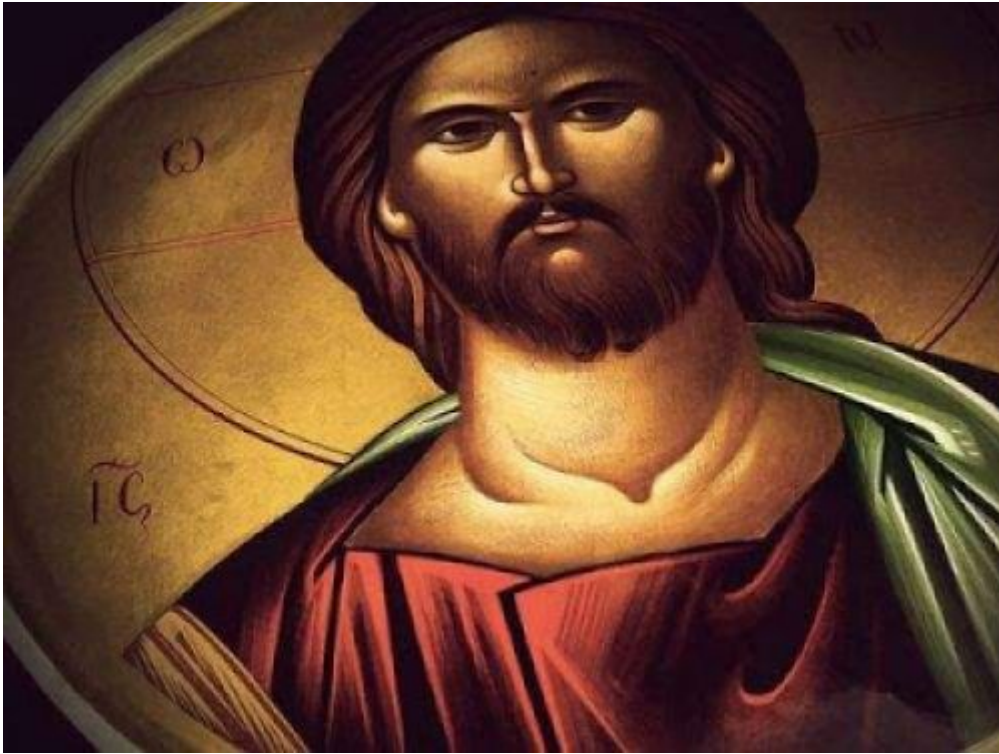

13 Ιουνίου 2015

Εγώ όμως σας λέγω, αγαπάτε τους εχθρούς σας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Μην καταφρονήσεις την εντολή της αγάπης, γιατί μ' αυτή θα γίνεις παιδί του Θεού, ενώ παρα-βαίνοντάς την θα γίνεις παιδί της γέεννας.

Για τις εξής πέντε αιτίες οι άνθρωποι αγαπούν ο ένας τον άλλο:

- Για το Θεό, όπως ο ενάρτεος τους αγαπάει όλους, και όπως κάποιος αγαπάει τον ενάρτεο, έστω κι αν ο ίδιος δεν έγινε ακόμα ενάρτεος.
- Για φυσικούς λόγους, όπως οι γονείς αγαπούν τα παιδιά τους, και αντιστρόφως.
- Από κενοδοξία, όπως αγαπάει κάποιος αυτόν που τον δοξάζει.
- Από φιλαργυρία, όπως εκείνος που αγαπάει τον πλούσιο γιατί του δίνει χρήματα.
- Από φιληδονία, όπως εκείνος που αγαπάει ένα πρόσωπο, γιατί του ικανοποιεί τη γαστριμαργία ή τη σαρκική του επιθυμία.

Απ' αυτές λοιπόν τις αιτίες, η πρώτη είναι αξιέ-παινη, η δεύτερη ούτε επαινετή ούτε αξιοκατάκριτη, ενώ οι υπόλοιπες είναι εμπαθείς.

Σε όλες μας τις πράξεις ο Θεός εξετάζει το σκοπό για τον οποίο τις εκτελούμε, αν δηλαδή τις κάνουμε γι' Αυτόν ή για κάτι άλλο. Όταν λοιπόν θέλουμε να κάνουμε ένα καλό, ας μην έχουμε σκοπό ν' αρέσουμε στους ανθρώπους, αλλά μόνο στο Θεό. Σ' Αυτόν ν' αποβλέπουμε και όλα να τα κάνουμε για τη δική του δόξα. Διαφορετικά, θα κουραζόμαστε χωρίς να κερδίζουμε τίποτα.

Έργο αγάπης είναι η ολόψυχη ευεργεσία προς τον πλησίον μας, η μακροθυμία και η υπομονή που δείχνουμε απέναντί του, καθώς επίσης και η φρόνιμη και συνετή χρησιμοποίηση των πραγμάτων.

Η διάθεση της αγάπης δεν φανερώνεται μόνο με την παροχή χρημάτων, αλλά πολύ περισσότερο με τη μετάδοση πνευματικού λόγου και με τη σωματική διακονία.

Εκείνος που αγαπάει το Χριστό, Τον μιμείται όσο μπορεί. Ο Χριστός, για παράδειγμα,

- δεν έπαψε να ευεργετεί τους ανθρώπους
- έδειχνε μακροθυμία, όταν του συμπεριφέρονταν με αχαριστία και Τον βλαστημούσαν
- υπέμεινε, όταν Τον χτυπούσαν και Τον θανάτωναν, χωρίς καθόλου να σκέφτεται για κανέναν το κακό που Του έκανε.

Αυτά τα τρία έργα είναι εκφραστικά της αγάπης προς τον πλησίον. Χωρίς αυτά, απατάται εκείνος που λέει ότι αγαπάει το Χριστό ή ότι θα κερδίσει τη βασιλεία Του. Γιατί ο Κύριος μας βεβαιώνει: «Δεν θα μπει στη βασιλεία των ουρανών εκείνος που μου λέει «Κύριε, Κύριε», αλλά εκείνος που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου» (Ματθ. 7,21). Και πάλι: «Όποιος με αγαπάει, θα τηρήσει τις εντολές μου» (Ιω. 14,15).

«Εγώ σας λέω», είπε ο Κύριος, «αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευεργετείτε όσους σας μισούν, προσεύχεστε για όσους σας βλάπτουν» (Ματθ. 5,44). Γιατί έδωσε αυτές τις εντολές; Για να ελευθερώσει από το μίσος, τη λύπη, την οργή και τη μνησικακία και να σε αξιώσει ν' αποκτήσεις την τέλεια αγάπη. Αυτή είναι αδύνατο να την έχει όποιος δεν αγαπάει εξίσου όλους τους ανθρώπους, όπως και ο Θεός τους αγαπάει όλους εξίσου.

Όποιος έχει την τέλεια αγάπη, δεν κάνει διακρίσεις στους ανθρώπους. Ξέρει πως όλοι μας έχουμε την ίδια ανθρώπινη φύση, και γι' αυτό ανεξαιρέτα τους αγαπάει όλους το ίδιο. Τους εναρέτους τους αγαπάει ως φίλους, ενώ τους κακούς τους αγαπάει ως εχθρούς και τους ευεργετεί και μακροθυμεί και υπομένει, αν τον βλάψουν, χωρίς να υπολογίζει καθόλου το κακό που του γίνεται. Αντίθετα, αν το καλέσει η περίπτωση, πάσχει για χάρη τους, για να τους κάνει κι αυτούς φίλους, αν είναι δυνατόν. Κι αν αυτό δεν το κατορθώσει, δεν αλλάζει τη διάθεσή του, αλλά συνεχίζει να τους αγαπάει όλους εξίσου.

Άγιος Μάξιμος

Πηγή: ekklisiaonline.gr